

เปิดปม 'แรงงานเถื่อนพม่า'

คนไทยพลัดถิ่นกับ 'สัญชาติ'

จุดสำคัญที่เรียดังเกจากทั่วสารทิศจะมาขึ้นสัตว์น้ำ ดังนั้น
ชาวพม่า มอญ หรือกะเหรี่ยงรวมทั้งเขมร ชากร จะใช้สะ
อำน้อยเป็นแหล่งพักผ่อน ทำให้ร้านค้าโอเคะถูกยกกระ
อินเตอร์ ทุกร้านจะมีเพลงต่างชาติยอฮิตไว้บริการลูกค้า

"แรงงานพม่าที่ใจจกักรับมากทั้คน ไม่ยอมให้ถูก

รายงาน

ต้องยอมรับว่า เมื่อแรงงานชาวไทยส่วนใหญ่ปฏิเสธการทำงานหนัก เนื่องจากปัจจุบันมีแรงงานระดับฝีมือมากขึ้น แต่ความต้องการในการใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร และการประมง ยังมีสูงและไม่เพียงพอกับความต้องการ จึงมีขบวนการลักลอบนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทย โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าวชาวพม่า กะเหรี่ยง และชนชาติมอญ

ที่ จ.ประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดภาคกลางตอนล่าง มีความยาว 240 กิโลเมตร ตั้งแต่ อ.หัวหิน ถึง อ.บางสะพานน้อย ทำให้แนวชายแดนด้านทิศตะวันตกมีช่องทางติดต่อกับประเทศพม่าถึง 32 ช่องทาง สำหรับช่องทางที่มีแรงงานพม่าผ่านเข้าออกมากที่สุด คือ “ด่านสิงขร” จุดผ่อนปรนทางการค้าชายแดนที่ใหญ่ 6 ต.คลองวาฬ อ.เมือง ที่อยู่ตรงข้ามกับบ้านมุดอง อ.ตะนาวศรี จ.มะริด ส่วนช่องทางอื่นส่วนใหญ่เป็นเส้นทางเดินเท้าตามธรรมชาติไม่สามารถเดินทางได้บางฤดูกาล

การเดินทางเข้าประเทศไทยที่ด่านสิงขร ชาวพม่าจะใช้มอเตอร์ไซด์หรือไบผ่านแดน ตามกระบวนการตรวจคนเข้าเมือง ปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้มีกระบวนการค้าแรงงานเถื่อน เกิดจากชาวพม่าส่วนใหญ่เมื่อเดินทางเข้ามาแล้วจะไม่เดินทางกลับภูมิลำเนาตามเวลาที่กำหนดในเวลา 06.00-18.00 น. ในวันเดียวกัน

สำหรับการเดินทางของแรงงานพม่าจะมีจุดพักที่บ้านมุดอง จากนั้นจะใช้วิธีการ 2 ประเภทเพื่อหลบหนีเข้าเมือง คือ การเดินเท้าช่วงกลางคืนโดยใช้เส้นทางลัดไม่ผ่านด่าน ตรศ. เพื่อมาเจอกับนายหน้าที่จะนัดพบ จากนั้นจะนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ 2-3 คันเพื่อหลบการตรวจสอบในลักษณะกองทัพบกไปยังเป้าหมาย

ส่วนวิธียอดนิยมที่ได้ผลมากที่สุด คือการเดินทางเข้ามาในวันเสาร์ของแต่ละสัปดาห์ ของแรงงานพม่ามักบันทึกเพื่ออ้างว่าเข้ามาซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่ตลาดนัดชายแดนด่านสิงขร หรือนำกล้วยไม้ไปมาจำหน่ายในระบบขายส่งหรือขายปลีก เนื่องจากด่านสิงขรเป็นตลาดชายแดนที่ใหญ่มากที่สุดในภาคตะวันตก หลัง

จากเดินทางเข้ามาจะมีการนัดพบกับนายหน้าบางรายที่เป็นพ่อค้าแม่ค้าตลาดนัดชายแดนและเจ้าหน้าที่หน่วยงานด้านความมั่นคง บางราย จากนั้นจะซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์เดินทางออกไปยังเป้าหมายที่กำหนด รวมถึงการใช้รถตู้โดยสารและรถกระบะ

นอกจากนี้จะมีการนัดแนะที่จุดนัดพบบริเวณที่สะดวกที่สุด จากนั้น ใช้โทรศัพท์มือถือติดต่อผ่านเครือข่ายที่ทำงานอยู่ในภาคการประมง การทำสวนยาง และในโรงงานอุตสาหกรรมลับประดกระป๋องบางแห่ง โดยแรงงานหน้าเก่าที่ทำงานประจำจะรับหน้าที่พิเศษจากนายจ้างให้เป็นนายหน้าเพื่อนำแรงงานเถื่อนเข้ามาทำงาน หากผ่านกระบวนการตรวจสอบได้ นายหน้าได้ค่าตอบแทนอย่างงาม จากนั้นแรงงานส่วนใหญ่จะเดินทางไปที่เครือข่ายธุรกิจการประมงที่ ต.ปากน้ำปราน อ.ปราณบุรี ต.คลองวาฬ และสะพานปลาบ่อทองหลางที่ ต.แม่รำพึง อ.บางสะพาน ต้องจ่ายหัวคิวรายละ 5,000-7,000 บาท

ส่วนแรงงานต่างด้าวที่มีนายหน้าเชื่อมโยงกับวงจรผลประโยชน์เถื่อนกับคนมีสิทธิพลสงักก็จะได้เดินทางออกไปยัง จ.สมุทรสงครามและสมุทรสาคร จะมีค่าหัวคิวรายละ 15,000 บาท

นายวิชัย ปานเล็ก เจ้าของร้านไข่มุกคาราโอเกะ และเจ้าของรถซาเล้ง ที่ให้บริการขนส่งนักท่องเที่ยวที่เป็นแรงงานพม่าที่สะพานปลาอ่าวน้อย อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์ ที่ถูกสังคมขนานนามให้เป็นอาร์ชีเอพม่า ที่มีความคิดคลั่งจากธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจรในยามค่ำคืน กล่าวว่า สะพานปลาอ่าวน้อยเป็น

จุดสำคัญที่เรื่อดังเกจากข่าวสารที่จะมาขึ้นสัตว์น้ำ ดังนั้นแรงงานชาวพม่า มอญ หรือกะเหรี่ยงรวมทั้งเขมร ชาจร จะใช้สะพานปลาอ่าวน้อยเป็นแหล่งพักผ่อน ทำให้ร้านค้าโอเกะถูกยกระดับเป็นอินเทอร์เน็ต ทุกร้านจะมีเพลงต่างชาติยอดเยี่ยมไว้บริการลูกค้า

“แรงงานพม่าปัจจุบันรู้มากทันคน ไม่ยอมให้ถูกกดขี่หรือเอาเปรียบ คนโสดก็ใช้เงินจนหมด ไม่ว่าจะเป็นการดื่มกิน และซื้อบริการทางเพศ ส่วนแรงงานที่มีครอบครัวอยู่ที่พม่าก็ต้องหาทางส่งเงินกลับบ้าน โดยผ่านระบบนายหน้าแต่ถูกหักหัวคิวที่ต้นทาง เนื่องจากนายหน้าจะต้องให้เงินกับครอบครัวที่ฝั่งพม่าไปก่อน แล้วให้ต้นทางโทรศัพท์ไปถามญาติว่าได้รับเงินหรือไม่ จากนั้นจึงจะจ่ายเงินให้กับนายหน้า ซึ่งแหล่งใหญ่จะอยู่ที่แม่กลอง (สมุทรสงคราม) และมหาชัย (สมุทรสาคร) ปัจจุบันแรงงานพม่าจะส่งเป็นเงินสดอย่างเดียวไม่นิยมอย่างอื่น ส่วนแรงงานเขมรบางรายนายจ้างก็เปิดบัญชีเงินฝากให้”

น.ส.มิเอ สาวพม่า อายุ 19 ปี บ้านมูตอง ที่เดินทางมาเข้าเียนกลับ มารับจ้างทำงานที่ร้านขายเครื่องประดับหินสีที่ตลาดนัดชายแดนไทย-พม่าด้านสิงขร ที่มีเจ้าของเป็นคนไทยพลัดถิ่น ถือบัตรสีชมพูแสดงสถานะผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า พูดสำเนียงไทยชัดเจนว่า ได้รับค่าจ้างเฝ้าร้านเดือนละ 2,500 บาท พร้อมอาหารกลางวัน การเดินทางเข้ามาบางครั้งก็เดินเท้าด้วยระยะทาง 3 กม. หรือซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของเพื่อนๆ

“เข้ามารับจ้างเพื่อมีรายได้เก็บไว้ซื้อรถจักรยานยนต์ ไม่ต้องการไปทำงานที่อื่นเพราะต้องมีบัตรขึ้นตอนยุ่งยาก มีค่านายหน้า ที่ผ่านมามีเพื่อนถูกหลอกไปปล่อยทิ้งเป็นผู้หญิงทำงานในไทยลำบากกว่าผู้ชาย แต่ถ้าอยู่ที่บ้านมูตองก็ต้องทำอะไรทำนาทำสวน รายได้ไม่มาก แต่ก็มีความสุข ชีวิตไม่ต้องมีความเสี่ยง”

นางเขียน ประกอบปราน สาวใหญ่อายุ 49 ปี ผู้ถือบัตรไทยพลัดถิ่นสัญชาติพม่า ที่มีเครือญาติทำธุรกิจหลายประเภทที่ด้านสิงขรกล่าวว่า ในอดีตการล่าอาณานิคมของอังกฤษที่ยึดพม่าเป็นเมืองขึ้น ต่อมาการปักปันแนวเขตมีปัญหาจนทำให้คนไทยที่มะริด ตะนาวศรี ที่มีประเพณีวัฒนธรรมไทย พูดภาษาไทย ตกค้างอยู่ในดินแดนพม่า ต้องประสบกับชะตากรรมโหดเพราะทางการพม่าไม่ยอมรับ และการกลับมาเป็นคนไทยสัญชาติไทยก็มีอุปสรรคจนถึงยุคปัจจุบัน

“เมื่อมีปัญหาการลักลอบขนแรงงานพม่า ทำให้เจ้าหน้าที่เข้มงวดกับการเดินทางของไทยพลัดถิ่นที่ด้านสิงขรมากขึ้น ส่วนการเปิดกว้างเพื่อรับแรงงานพม่าหรือไทยพลัดถิ่นไปทำงานให้ถูกต้องก็คงจะยาก เพราะทางการอ้างว่าจะทำให้มีปัญหาผลกระทบหลายด้าน แต่ก็ไม่ได้จริงกับการลักลอบขนแรงงานพมานอกระบบ ส่วนเรื่องของสิทธิมนุษยชนก็มักจะเป็นข้ออ้าง แต่ผลในการปฏิบัติจริงยังมีเงื่อนไขปัญหาเรื่องชาติพันธุ์ของคนไทยพลัดถิ่นที่มีองค์การพัฒนาเอกชนขับเคลื่อนผลักดัน หลังจากมีพ.ร.บ.สัญชาติ แต่ขณะนี้ยังไม่มีความคืบหน้า”

และความเป็นจริงที่ไม่อาจปฏิเสธ เป็นที่ทราบกันดีว่าวงจรอุปาทนในการลักลอบขนแรงงานต่างด้าวเข้ามาค้าแรงงานเถื่อนในประเทศไทยมีเครือข่ายใหญ่ มีรายได้มหาศาล เพราะความต้องการใช้แรงงานของนายจ้างแทบทุกประเภท และแม้ธุรกิจเถื่อนประเภทนี้จะมีความเสี่ยง แต่ถ้าหากถูกจับกุมดำเนินคดีจะได้รับโทษตามกฎหมายน้อยกว่าการลักลอบค้ายาเสพติด

“แม้ว่าที่ผ่านมามีการโยกย้ายเจ้าหน้าที่รัฐบางหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวงจรผลประโยชน์จากขบวนการค้าแรงงานเถื่อนออกนอกพื้นที่แล้ว แต่ขบวนการค้ายาเสพติดยังไม่สิ้นสุด ครอบครัวยังมีใบสั่งจากนายทุน”

สุรยุทธ์ ยงชัยยุทธ

